

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka Liberec rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobkyně: X
sídlem X
zastoupené advokátem JUDr. Radkem Hudečkem
sídlem Poděbradova 1243/7, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: Generální ředitelství cel
sídlem Budějovická 1387/7, 140 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 11. 2020, č. j. X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- I. Předmět řízení

Reference source not found.

1. Žalobkyně se včas podanou žalobou domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu pro Liberecký kraj (dále pouze „správce daně“) č. j. X ze dne 22. 6. 2020, kterým bylo rozhodnuto podle § 42d odst. 1 písm. a) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, o propadnutí zajištěného surového tabáku v množství 2 480 Kg, včetně 88 kusů obalů, v nichž byl umístěn, neboť bylo prokázáno, že s tímto tabákem bylo dne 27. 11. 2019 nakládáno způsobem uvedeným v § 134zzc odst. 1 písm. c) zákona o spotřebních daních.
2. Dne 27. 11. 2019 byla pracovníky mobilního dohledu správce daně provedena kontrola automobilu X, typu X, registrační značky: X, stát imatrikulace: X republika, na komunikaci I/35 v obci Karlovice – Sedmihorky. Řidičem vozidla byl X. Na výzvu zasahující hlídky pan X sdělil, že přepravuje tabák, ke kterému předložil Mezinárodní nákladní list CMR ze dne X na dopravu zboží Rohtabak v množství 2 495,5 kg v 90 baleních. Doprava byla zajišťována nespecifikovaným dopravcem ve vozidle registrační značky X, od zahraniční osoby X jakožto odesílatele, s místem a datem odeslání X, X, dne X, k žalobkyni jakožto příjemci, s místem dodání X, X.
3. Po fyzické kontrole vozidla správce daně zjistil, že jsou v nákladovém prostoru vozidla dopravována balení s obsahem tabákových listů. Jednalo se o surový tabák podléhající spotřební dani v množství 2 480 kg v 88 baleních. Kontrola byla provedena kontrolním vážením dne 27. 11. 2019 a doložena vážním lístkem. O průběhu místního šetření byl sepsán protokol o místním šetření ze dne 27. 11. 2019, č. j. X, který na místě pan X odmítl podepsat. Správce daně dospěl k závěru, že doprava surového tabáku na daňovém území České republiky nebyla doprovázena dokladem ve smyslu § 134zzb zákona o spotřebních daních. Na řidičem předloženém Mezinárodním nákladním listě CMR ze dne 27. 11. 2019 absentoval údaj o čísle dokladu a údaj o dopravci a dále množství surového tabáku uvedené na dokladu neodpovídalo fakticky zjištěnému množství surového tabáku.
4. Surový tabák byl zajištěn rozhodnutím správce daně datovaným dne 29. 11. 2019, podepsaným dne 2. 12. 2019, č. j. X. Proti rozhodnutí o zajištění zboží se žalobkyně odvolala dne 31. 1. 2020. Žalovaný rozhodnutím ze dne 4. 6. 2020 č. j. X rozhodnutí správce daně o zajištění surového tabáku částečně změnil co do upřesnění účastníků řízení, ve zbytku ponechal beze změn. S právním názorem správce daně se tak ztotožnil a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
5. Za shora uvedeného skutkového stavu vydal správce daně rozhodnutí ze dne 22. 6. 2020 č. j. X, kterým vyslovil propadnutí zajištěného surového tabáku v množství 2 480 kg, včetně 88 ks obalů.
6. Proti zmíněnému prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně dne 29. 6. 2020 odvolání, ve kterém namítala, že rozhodnutí je nesprávné a je v rozporu s platnými obecně závaznými právními předpisy. Vytýkala správci daně mimo jiné, že své rozhodnutí vydal předčasně, když dosud nebylo pravomocně rozhodnuto o zajištění zboží, namítala nepřezkoumatelnost rozhodnutí a tvrdila, že absence ryze formálních náležitostí dokladu o dopravě není důvodem pro zajištění, případně propadnutí předmětného surového tabáku.
7. Žalovaný námitkám žalobkyně nepřisvědčil, ztotožnil se s právním názorem správce daně a rozhodnutím ze dne 6. 11. 2020 prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II. Žaloba

Reference source not found.

8. Žalobkyně uvedla, že rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správce daně vycházejí z nesprávného a neúplného skutkového zjištění stavu věci a nesprávného právního posouzení věci. Žalobkyně předně namítala, že správce daně nesprávně a v rozporu s platnými právními předpisy vydal rozhodnutí o propadnutí zboží dříve, než bylo pravomocně rozhodnuto o zajištění zboží. Předčasnost zároveň spatřovala i v tom, že rozhodnutí správce daně bylo vydáno dříve, než bylo prokázáno, že je přepravovaným zbožím skutečně surový tabák ve smyslu § 131b odst. 2 písm. a) až c) zákona o spotřebních daních.
9. Správce daně dále porušil § 8 odst. 1 daňového řádu, když z výpovědi řidiče i přiložených podkladů vyšlo najevo, že jde toliko o průvoz zboží z Německa do Maďarska. Zboží tedy nesměřovalo do České republiky, a proto na projednávanou věc nelze aplikovat ustanovení zákona o spotřebních daních.
10. Podle žalobkyně se správce daně ani žalovaný nevypořádal se všemi prvostupňovými a odvolacími námitkami. V tomto pochybení žalobkyně spatřuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Žalovaný se dle jejího názoru nevypořádal s námitkou, že zákonodárce v § 134zzb zákona o spotřebních daních neurčil formu dokladu, ale pouze jeho obsahové náležitosti. Zároveň žalobkyně tvrdila, že formulář polského CMR splňoval obsahové náležitosti, pouze neobsahoval kolonku o čísle tohoto dokladu a dále nebyl uveden údaj o dopravci. Za rozdíl ve váhovém množství pak dopravce neodpovídá, jelikož mohl pouze zkontrolovat počet krabic s nákladem, který s korespondoval s nákupním dokladem.
11. Žalobkyně dále namítala, že postup žalovaného i správce daně byl nezákonný a nebyl v souladu s daňovým řádem a správním řádem. Správce daně nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo, a nezjistil stav věci v zákonem požadovaném rozsahu. Žalobkyně vyjádřila přesvědčení, že doprava byla na místě dostatečně identifikována a chybějící číslo nebylo natolik podstatné, aby bylo ze strany správce daně přikročeno k prolomení ústavou chráněného zájmu vlastnit majetek.
12. Na základě výše uvedeného byla žalovaným porušena zásada součinnosti, zásada materiální pravdy a právo žalobkyně být zastoupena zmocněncem nebo opatrovníkem dle § 32 odst. 1, § 33 odst. 1, 2 správního řádu, čímž došlo k zásahu do jejích práv na spravedlivý proces. Žalobkyně proto navrhovala, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, požadovala nahradit náklady řízení.

III. Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný s podanou žalobou proti napadenému rozhodnutí nesouhlasil.
14. K námitce předčasnosti vydání napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že se k této problematice vyjádřil již v napadeném rozhodnutí. Konstatoval, že řízení o zajištění vybraných výrobků dle § 42 zákona o spotřebních daních a řízení o zajištěných vybraných výrobcích dle § 42d odst. 1 písm. a) téhož zákona jsou procesně samostatná a na sobě v zásadě nezávislá řízení, která spolu souvisí pouze věcně. Věcná souvislost obou řízení však nebrání správci daně v tom, aby v „navazujícím“ řízení o propadnutí vybraných výrobků vydal rozhodnutí ve věci, ačkoli „předcházející“ řízení o zajištění vybraných výrobků nebylo pravomocně ukončeno.

Reference source not found.

15. Dále není pravdou, že by správce daně v řízení o propadnutí surového tabáku nezjišťoval, zda je přepravovaná komodita surový tabák ve smyslu § 131b odst. 2 písm. a) až c) zákona o spotřebních daních či nikoli. Za tímto účelem byly dne 14. 1. 2020 při místním šetření odebrány vzorky surového tabáku. Na základě zkoušek provedených Generálním ředitelstvím cel, Celně technickou laboratoří, CTL Praha, zachycených v protokolu o zkoušce ze dne 27. 3. 2020, č. j. 6636/2020-900000-020, bylo zjištěno, že *„předložený vzorek je sušený neodřapíkový (nevyžilkovaný) tabák. Ve vzorku byla prokázána přítomnost nikotinu. Posuzovaný vzorek vzhledem k jeho struktuře (vzorek je tvořen sušenými neodřapíkovými tabákovými listy, ve vzorku jsou dále nepravidelné zlomky i části tabákových listů, části žil, žíly se zbytky tabákové laminy) nelze kouřit bez další úpravy. Vzorek v předloženém stavu nelze ubalit do formy cigarety, naplnit do cigaretové dutinky ani do dýmky. Vzorek je možno dále upravit (např. nařezat, nadrtit) a takto upravený vzorek je možné ubalit do cigaretového papírku či naplnit do cigaretové dutinky nebo dýmky a kouřit (CTL vyzkoušela na mnoha vzorcích stejného typu). Předložený vzorek byl nadrcen v mixéru, takto upravený zabalen do cigaretového papírku a následně vykouřen.“*. Na základě výše uvedené zkoušky dospěl správce daně k závěru, že je zajištěný výrobek surový tabák definovaný v § 131b odst. 2 písm. a) zákona o spotřebních daních, neboť splnil všechny definiční znaky takového tabáku, když se jedná o listy rostliny tabáku, které jsou sušené. Shora uvedené závěry byly obsaženy již v rozhodnutí ze dne 22. 6. 2020. Námitku nepřezkoumatelnosti spočívající v nedostatečném vypořádání námitek žalobkyně v napadeném rozhodnutí proto žalovaný označil za nedůvodnou.
16. K žalobní námitce, že v dané situaci nelze zákon o spotřebních daních aplikovat, neboť surový tabák byl přes daňové území České republiky pouze převážen, žalovaný uvedl, že tato okolnost nevylučuje působnost zákona o spotřebních daních v této věci. Surový tabák nebyl dopravován ve speciálním tranzitním režimu, který by aplikaci zákona o spotřebních daních vylučoval. Naopak se jednalo o zcela běžnou dopravu, byť tato byla či měla být realizována přes území několika států.
17. Zákon o spotřebních daních v § 134zzb odst. 1 jasně stanoví, že doprava surového tabáku na daňovém území České republiky musí být doprovázena dokladem, který je osoba dopravující tento tabák povinna na vyžádání předložit správci daně. Žalovaný je přesvědčen o tom, že se předmětné ustanovení vztahuje na jakoukoli dopravu surového tabáku, která je na daňovém území České republiky realizována. V takovém případě byl správce daně oprávněn provést kontrolu předmětného vozidla
18. K námitce nezákonnosti postupu správce daně žalovaný uvedl, že § 134zzb zákona o spotřebních daních zcela jasně stanoví, že doprava surového tabáku na daňovém území České republiky musí být doprovázena dokladem s náležitostmi uvedenými v § 134zzb odst. 1 písm. a) až g) téhož zákona, který je osoba dopravující tento tabák povinna na vyžádání předložit správci daně. Bez tohoto dokladu nelze surový tabák, který se nachází ve volném daňovém oběhu, po daňovém území České republiky vůbec dopravovat. Při vydání napadeného rozhodnutí se žalovaný řídil příslušnými ustanoveními zákona stejně tak zásadami vztahujícími se k tomuto řízení.
19. S ohledem na shora uvedené žalovaný navrhoval, aby soud žalobu v plném rozsahu zamítl a vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

IV. Posouzení věci soudem

Reference source not found.

20. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů dle 75 odst. 2 s. ř. s., s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správce daně v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
21. V první řadě se soud musel vypořádat s námitkou nepřezkoumatelnosti rozhodnutí. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu České republiky ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38 (rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz), musí být nepřezkoumatelnost rozhodnutí vykládána jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí, jelikož nelze zjistit jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. To neplatí pro případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně nereaguje na všechny aspekty vznesené námitky. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela reagovat.
22. Soud námitce nepřezkoumatelnosti nepřisvědčil, ve shodě s žalovaným má za to, že napadené rozhodnutí, stejně jako prvostupňové rozhodnutí správce daně, jsou rozhodnutí přezkoumatelná. Žalovaný se se všemi námitkami žalobkyně vypořádal pečlivě, důkladně a podrobně. Vyčerpávajícím způsobem odůvodnil své rozhodnutí, a proto nelze tvrdit, že by na argumentaci žalobkyně reagoval pouze bagatelním konstatováním nebo se s odvolacími námitkami vůbec nevypořádal. Není tedy pravdou, že z napadeného rozhodnutí není zřejmé, proč bylo ve věci rozhodnuto tak, jak bylo rozhodnuto.
23. Námitka předčasnosti vydání napadeného rozhodnutí rovněž není důvodná. Právní úprava zajištění surového tabáku je obsažena v § 134zcc zákona o spotřebních daních. Podle § 134zcc odst. 1 písm. c) uvedeného zákona platí, že *[s]právce daně zajistí surový tabák, popřípadě i dopravní prostředek, jestliže zjistí, že je surový tabák dopravován bez dokladu uvedeného v § 134zzb, údaje v něm uvedené jsou nesprávné nebo nepravdivé, nebo doklad je pozměněný nebo padělaný*. Podle odst. 2 citovaného ustanovení se pro zajištění surového tabáku obdobně použijí ustanovení tohoto zákona upravující řízení o zajištění vybraných výrobků nebo dopravního prostředku. Podle odst. 3 se ve věci zajištěného surového tabáku obdobně použijí ustanovení § 42b až § 42e téhož zákona.
24. Řízení o zajištění surového tabáku dle § 42 odst. 1 ve spojení s § 134zcc odst. 1 zákona o spotřebních daních a řízení o zajištěném surovém tabáku dle § 42d odst. 1 téhož zákona jsou procesně samostatná a na sobě nezávislá řízení. Institut zajištění je rozhodnutím předběžné povahy. Bezprostředně reaguje na danou situaci a zabráňuje nakládání se surovým tabákem v rozporu se zákonem. Jeho smyslem je vytvořit podmínky pro splnění povinnosti prokázat, zda bylo se surovým tabákem nakládáno zákonem stanoveným způsobem. Teprve v průběhu dalšího řízení a dokazování správce daně posoudí, zda se surovým tabákem bylo skutečně nakládáno v rozporu s § 134zzb odst. 1 zákona o spotřebních daních. Jak ostatně vyplývá i z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 03. 2006, č. j. 2 Afs 183/2005-64, publ. ve Sb. NSS 886/2006, vybrané výrobky zajištěné rozhodnutím o zajištění vybraných výrobků zůstávají zajištěny do doby, kdy je

Reference source not found.

rozhodnuto o jejich uvolnění ve smyslu § 42c zákona o spotřebních daních nebo o jejich propadnutí ve smyslu § 42d téhož zákona. Je proto žádoucí, aby řízení o zajištěných vybraných výrobcích následovalo bez zbytečných průtahů v co nejkratší době po rozhodnutí o zajištění. Totéž lze konstatovat ve vztahu k surovému tabáku.

25. Na rozhodnutí o zajištění surového tabáku dle § 42 odst. 1 ve spojení s § 134zzc odst. 1 zákona o spotřebních daních se v souladu s § 1 odst. 4 písm. b) uvedeného zákona aplikuje § 109 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, dle kterého se příjemce rozhodnutí může odvolat proti rozhodnutí správce daně. Dle odst. 5 téhož ustanovení nemá odvolání odkladný účinek, pokud zákon nestanoví jinak. Do § 42 odst. 1 zákona o spotřebních daních zákonodárce výjimku z výše uvedeného pravidla nezakotvil. Odvolání proti rozhodnutí o zajištění vybraných výrobků, zde surového tabáku, proto nemá odkladný účinek. Tento názor ostatně uvedl správce daně již v prvostupňovém rozhodnutí a žalovaný jeho názor dále rozvedl v napadeném rozhodnutí. Soud tedy ve shodě s žalovaným konstatuje, že správci daně nic nebránilo rozhodnout o propadnutí zajištěného tabáku i navzdory skutečnosti, že žalovaný ještě nerozhodl o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí o zajištění předmětného surového tabáku.
26. Dále nelze tvrdit, že by bylo rozhodnutí o propadnutí předmětného surového tabáku vydáno dříve, než správce daně prokázal, že se skutečně o surový tabák jedná. Za tímto účelem byly dne 14. 1. 2020 při místním šetření odebrány vzorky surového tabáku. Odběr byl zaznamenán v protokolu o odběru vzorků ze dne 14. 1. 2020, č. j. X, vzorek očíslován číslem vzorku X. Na základě zkoušek provedených Generálním ředitelstvím cel, Celně technickou laboratoří, CTL Praha, zachycených v protokolu o zkoušce ze dne 27. 3. 2020, č. j. X, bylo zjištěno, že zajištěný výrobek je skutečně surový tabák. Tyto závěry ostatně správce daně uvedl již v rozhodnutí, v němž vyslovil propadnutí předmětného surového tabáku. Nad rámec výše uvedeného soud poukazuje na skutečnost, že žalobkyně ve svém odvolání proti rozhodnutí o zajištění surového tabáku uvedla „...odvolatel jako vlastník shora uvedeného zboží- surového tabáku o váze 2580 kg v 88 krabicích (což prokazuje účetním dokladem o jeho nákupu od německého prodejce ze dne 27. 11. 2019 č. DE1/026376), uvádí, že jde v daném případě o surový tabák, který zjevně nebyl určen pro jeho další nakládání na území České republiky.“ Sama žalobkyně tedy připustila, že se skutečně jednalo o surový tabák. Není tedy pravdou, že by bylo o propadnutí tabáku rozhodnuto dříve než bylo prokázáno, zda je zajištěným výrobkem surový tabák.
27. Soud se dále zabýval námitkou nedostatků spatřovaných v chybějícím čísle dokladu a údaji o dopravci. Na případy, kdy je surový tabák dopravován na daňovém území České republiky, se aplikuje § 134zzb odst. 1 zákona o spotřebních daních, dle něhož musí být taková doprava provázena dokladem. Dle § 134zzb odst. 2 téhož zákona musí takový doklad obsahovat předepsané náležitosti:
 - a) obchodní firmu nebo jméno, sídlo a daňové identifikační číslo osoby, od které je surový tabák přijímán,
 - b) obchodní firmu nebo jméno, sídlo nebo místo pobytu a daňové identifikační číslo, osoby, které je surový tabák odesílán,
 - c) množství surového tabáku v kilogramech,
 - d) místo určení a v případě, že to není možné, jiné údaje určující polohu místa určení,

Reference source not found.

- e) *datum vystavení dokladu,*
- f) *číslo dokladu,*
- g) *údaje o dopravci a registrační číslo dopravního prostředku.*

28. Ze spisového materiálu vyplývá, že během místního šetření byl zasahující hlídce k přepravovanému surovému tabáku předložen Mezinárodní nákladní list CMR ze dne 27. 11. 2019, který neobsahoval povinné náležitosti dle § 134zzb odst. 2 písm. f) a g) zákona o spotřebních daních, když na dokladu nebyl uveden údaj o čísle dokladu a údaj o dopravci obsahoval pouze registrační číslo dopravního prostředku X, RZ X, nikoli však označení dopravce. Dále byl v dokladu uveden nesprávný údaj o množství dopravovaného surového tabáku v kg.
29. Nelze tvrdit, že by žalobkyně naplnila požadavky zákona tím, že předložený nákladní list CMR neobsahoval pouze číslo dokladu a informace o dopravci bylo možné zjistit na místě. Nutnost držet se striktně požadavků § 134zzb odst. 2 zákona o spotřebních daních vychází z nezbytnosti zajistit bezchybné ztotožnění surového tabáku uvedeného na dokladu se skutečně přepravovaným surovým tabákem. Číslo dokladu pak ve spojení s dalšími náležitostmi zaručuje, že bude možné surový tabák kdykoli a kdekoli identifikovat a zároveň nebude možné pod stejným dokladem přepravovat různé dodávky surového tabáku. Jiným způsobem nelze zajistit spolehlivou identifikaci takto určeného zboží. Podmínky dopravy surového tabáku po daňovém území České republiky proto musí být splněny u všech doprav bez výjimky.
30. Žalobkyně dále namítala, že zákon o spotřebních daních neupravuje samotnou podobu tiskopisu dokladu a vyžadovány jsou pouze údaje, které musí doklad obsahovat. Správce daně ovšem nepožadoval předložení určitého druhu formuláře. Požadoval předložení dokladu, který by výše jmenované zákonné náležitosti obsahoval. Žalobkyně však tuto povinnost nesplnila. Z předloženého dokladu nebylo možné s jistotou určit, zda je přepravované zboží skutečně zboží uvedené na dokladu. Množství zboží neodpovídalo, nebyl uveden dopravce a doklad nebylo možné identifikovat podle čísla. Pod stejným dokladem tak bylo možné obdobným způsobem převážet různé dodávky surového tabáku. Nejednalo se tedy o bagatelní formální nedostatky, ale o vady, které společně znemožňovaly identifikaci převáženého zboží. Argumentace, kterou v odůvodnění žalovaný užil na podporu výše uvedených skutečností je natolik pečlivá a vyčerpávající, že na ni soud v úplnosti odkazuje a s názory žalovaného se plně ztotožňuje.
31. K námitce nemožnosti aplikovat zákon o spotřebních daních soud ve shodě s žalovaným konstatuje, že je lhostejno, zda surový tabák směřoval na území České republiky, nebo byl pouze převážen do další země. Je především nutné vycházet ze znění § 134zzb zákona o spotřebních daních, dle kterého *[d]oprava surového tabáku na daňovém území České republiky musí být provázena dokladem, který je osoba dopravující tento tabák povinna na vyžádání předložit správci daně.* Pravidla pro dopravu surového tabáku zakotvená v § 134zzb zákona o spotřebních daních se proto aplikují na jakýkoli druh dopravy uskutečňovaný na daňovém území České republiky bez ohledu na místo určení, tedy včetně tranzitu. Žalobkyni tak nelze dát za pravdu v tom smyslu, že by se na daný případ neaplikovala ustanovení zákona o spotřebních daních.
32. Soud se závěrem zabýval obecnými námitkami žalobkyně týkajícími se porušení zásady součinnosti, zásady materiální pravdy a zásahu do práva žalobkyně být zastoupena

Reference source not found.

opatrovníkem a obecným zmocněncem. Žalobkyně tyto námitky nijak nekonkretizovala, pouze obecně konstatovala, že byla porušena její práva. Neuvedla, v čem přesně bylo zasaženo do jejích práv, případně jak měly být jmenované zásady porušeny. Z předloženého spisového materiálu nevyplývá, že by byla žalobkyně na svých právech zkrácena nebo že by bylo jakýmkoli jiným způsobem zasaženo do jejího práva na spravedlivý proces. Pro úplnost soud dodává, že v řízení ve věci propadnutí surového tabáku nebylo možné § 32 odst. 1 a § 33 odst. 1, 2 správního řádu aplikovat s ohledem na vyloučení správního řádu dle § 262 daňového řádu. Soud proto těmto námitkám nepřisvědčil.

V. Závěr a náklady řízení

33. S ohledem na shora uvedené soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
34. Ve věci soud rozhodoval bez jednání v souladu s § 51 odst. 2 s. ř. s. za výslovného souhlasu žalobkyně a presumovaného souhlasu žalovaného.
35. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
36. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 2. září 2021

Mgr. Lucie Trejbalová

Reference source not found.

předsedkyně senátu